

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 listopada 2020 r.

Sąd Rejonowy w Piszcu I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący:	sędzia Magdalena Łukaszewicz
-----------------	------------------------------

po rozpoznaniu w dniu 23 listopada 2020 r. w Piszcu na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) z siedzibą w Z. w Szwajcarii

przeciwko J. M.

o zapłatę

o r z e k a :

I. Zasądza od pozwanej J. M. na rzecz powoda (...) z siedzibą w Z. w Szwajcarii kwotę 5 689,90 zł (pięć tysięcy sześćset osiemdziesiąt dziewięć złotych 90/100) wraz z odsetkami umownymi w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie liczonymi od kwoty 4 800,00 zł od dnia 19.04.2019r. do dnia zapłaty.

II. Zasądza od pozwanej J. M. na rzecz powoda (...) z siedzibą w Z. w Szwajcarii kwotę 2 217,00 zł (dwa tysiące dwieście siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie za czas po upływie tygodnia od dnia doręczenia wyroku pozwanej do dnia zapłaty.

UZASADNIENIE

(...) z siedzibą w (...) w Szwajcarii wniosła powództwo przeciwko J. M. o zapłatę 4 800 złotych wraz z dalszymi odsetkami umownymi w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie od dnia 19 kwietnia 2019 roku do dnia zapłaty oraz kwot 855,38 złotych i 34,52 złotych bez dalszych odsetek. Nadto powód wniósł o zasądzenie od pozwanego zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, że strona pozwana zawarła z pierwotnym wierzycielem (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. umowę pożyczki numer (...) w dniu 19.03.2019 roku na okres 30 dni. Na podstawie umowy pierwotny wierzyciel dokonał wypłaty kwoty w wysokości 4 800 złotych na rachunek bankowy pozwanej. Prowizja za udzielenie pożyczki została określona w wysokości 955,38 złotych, a odsetki umowne w wysokości 34,52 złotych. Łącznie pozwana była zobowiązana była zwrócić pierwotnemu wierzycielowi kwotę 5 788,90 złotych. Pozwana nie skorzystała z prawa do odstąpienia od umowy pożyczki, ani nie dokonała całkowitej spłaty zobowiązania w terminie określonym w umowie. Termin umowy pożyczki upłynął bezskutecznie dnia 18 kwietnia 2019 roku i z tymże dniem roszczenie stało się wymagalne.

Na mocy umowy ramowej z dnia 11.12.2018 roku oraz aktu cesji z dnia 21.06.2019 roku (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością dokonała przelewu wierzytelności przysługującej jej od strony pozwanej na rzecz powoda.

Powód wskazał, że na roszczenie dochodzone pozwem składa się:

- 4 800 zł – kwota niespłaconego kapitału,

- 855,38 zł – kwota niespłaconej prowizji,

- 34,52 zł – odsetki umowne.

Powód podniósł, że podjął próbę pozasądowego rozwiązania sporu drogą telefoniczną oraz kierując do pozwanej wezwanie do dobrowolnego spełnienia świadczenia. Pozwana nie przedstawiła żadnych alternatyw ani nie uregulowała ciężących na niej zobowiązań.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z 28 sierpnia 2020 roku wydanym w niniejszej sprawie Sąd Rejonowy w Pizzu nakazał pozwanej zapłacić na rzecz powoda całość dochodzonego roszczenia wraz z kosztami postępowania. (k. 51)

Pozwana J. M. w przepisany terminie wniosła sprzeciw od wydanego nakazu zapłaty zaskarżając go w całości. W uzasadnieniu zakwestionowała wszystkie dokumenty niepodpisane przez pozwaną oraz takie, których pochodzenia nie można zidentyfikować. Zakwestionowała również fakt zawarcia przez stronę pozwaną umowy pożyczki dochodzonej pozwem, fakt otrzymania jakichkolwiek środków z tego tytułu oraz skuteczność cesji wierzytelności. Podniosła również zarzut braku legitymacji czynnej powoda oraz braku legitymacji biernej pozwanej

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 19 marca 2019 roku pomiędzy (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W., a J. M. została zawarta, za pomocą środków porozumiewania się na odległość, umowa pożyczki nr (...), w ramach której J. M. przyznana została kwota 3 630 złotych, z której została potrącona prowizja za udzielenie pożyczki w kwocie 605,34 złotych oraz odsetki w wysokości 24,66 złotych. Zgodnie umową, J. M. zobowiązała się do spłaty przyznanej jej kwoty pożyczki spłatą jednorazową (1 rata) w terminie 30 dni.

Następnie pomiędzy wyżej wymienionymi stronami w dniu 29 marca został zawarty aneks do umowy (...), w której to J. M. została przyznana pożyczka w łącznej kwocie 5 789,90 złotych, z której potrącona została opłata za udzielenie pożyczki w wysokości 955,38 złotych oraz odsetki w wysokości 34,52 złotych, a wypłacona została kwota 4 800,00 złotych. J. M. zobowiązała się do spłaty całej przyznanej jej kwoty pożyczki spłatą jednorazową (1 rata) w terminie 20 dni od dnia zawarcia aneksu do umowy nr (...).

W przypadku opóźnienia w spłacie pożyczki, pożyczkodawca uprawniony został do naliczania odsetek za czas opóźnienia w wysokości równej dwukrotności sumy stopy referencyjnej Narodowego Banku Polskiego i 5,5 punktów procentowych (odsetki maksymalne za opóźnienie).

W dniu 19 marca 2020 roku (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. przełała na rachunek bankowy J. M. kwotę pożyczki w wysokości 3 000,00 złotych, a następnie w dniu 29 marca 2019 roku 1 800 złotych.

J. M. nie dokonała spłaty pożyczki.

(dowód: umowa pożyczki wraz z aneksami do umowy oraz załącznikami k. 6-27; potwierdzenie przelewu kwoty pożyczki k. 28-29)

Na podstawie ramowej umowy zakupu wierzytelności zawartej pomiędzy (...). z siedzibą w Z. w Szwajcarii oraz (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W., (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością zbyła przysługującą jej względem J. M. wierzytelność wynikającą z pożyczki numer (...) z dnia 19 marca 2019 roku, na rzecz (...). z siedzibą w Z. w Szwajcarii.

W dniu 2 lipca 2019 roku (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością w imieniu (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością zawiadomił J. M. o cesji, a także wezwał do zapłaty. Wezwanie pozostało bezskuteczne.

(dowód: zawiadomienie o cesji i wezwanie do zapłaty k. 31; akt cesji k. 32-33; ramowa umowa zakupu wierzytelności wraz z załącznikami k. 34-44)

Sąd zważył, co następuje:

Przedmiotowe powództwo jest zasadne i zasługuje na uwzględnienie.

Wszystkie podniesione przez stronę pozwaną zarzuty, w świetle przedłożonych przez powódkę dokumentów, uznać należy za chybione.

W pierwszej kolejności wskazać należy, iż zarzut braku po stronie powoda legitymacji procesowej czynnej jest niezasadny. Przedłożone przez powoda dokumenty: akt cesji (k. 32-33) oraz ramowa umowa zakupu wierzytelności wraz z załącznikami (k. 34-44), dowodzą jednoznacznie, iż w odniesieniu do przedmiotowej wierzytelności powód jest następcą prawnym (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W..

Powód wykazał zarówno istnienie, jak i wysokość zobowiązania pozwanej. Z przedłożonej przez powoda umowy pożyczki wraz z załącznikami i aneksami (k. 6-27) oraz potwierdzenia przelewu (k. 28-29), zdaniem Sądu wynika jednoznacznie, że w dniu 19 marca 2019 roku pomiędzy pozwaną, a wierzycielem pierwotnym (...) Sp. z o.o. zawarta została na odległość umowa pożyczki numer (...), na podstawie której na rachunek bankowy pozwanej, zweryfikowany przedtem przez pożyczkodawcę, przelana została umówiona kwota 3 000 złotych i 1 800 złotych, łącznie 4 800 złotych. Twierdząc, że nie doszło do przelewu tejże kwoty bądź przelania jej na rachunek bankowy nie należący do pozwanej, pozwana winna była przedłożyć na to stosowne dowody, jak chociażby zaświadczenie z banku o numerze posiadanego przez nią rachunku i dacie jego otwarcia, czego jednak nie uczyniła ograniczając się do głośnych twierdzeń.

W tym miejscu podnieść należy, że umowa zawarta na odległość to umowa regulowana ustawowo, w której jedną stroną jest przedsiębiorca, a drugą konsument (obróć konsumentki). Do zawarcia tej umowy dochodzi w ramach zorganizowanego przez przedsiębiorcę systemu zawierania umów na odległość. Warunkiem koniecznym do zakwalifikowania umowy jako zawartej na odległość jest brak jednoczesnej fizycznej obecności stron, w tym samym miejscu i czasie, a także zawarcie umowy z wyłącznym wykorzystaniem jednego lub większej liczby środków porozumiewania się na odległość do chwili zawarcia umowy łącznie. Należy podkreślić, że umowa na odległość nie musi być zawarta na piśmie. Nie dochowanie tej formy nie powoduje nieważności czynności prawnej. Stąd też brak podpisów na załączonej do akt sprawy umowie pożyczki z 19 marca 2019 roku. Umowa ta stanowi dokument i dowód w sprawie.

Różnica czasowa pomiędzy rejestracją, a zawarciem umowy pożyczki jest bez znaczenia, albowiem, jak wyjaśnił powód, rejestracja w systemie teleinformatycznym pożyczkodawcy i opłata rejestracyjna jest uiszczana jednorazowo przy zawieraniu pierwszej pożyczki, a jedynym warunkiem udzielenia pożyczki jest posiadanie przez pożyczkobiorcę aktywnego Profilu Klienta, a nie każdorazowe potwierdzanie warunków umowy przelewem na kwotę 0,01 zł.

Odnosząc się natomiast do zakwestionowanej przez pozwaną wysokości dochodzonego roszczenia ponad kwotę 3 630 złotych wskazać należy, iż aneksem z dnia 29 marca 2019 do umowy pożyczki (...) pozwanej została przyznana kolejna kwota w wysokości 1 800 złotych, co odpowiednio udokumentował powód poprzez przedłożenie aneksu umowy oraz potwierdzenie przelewu wyżej wymienionej kwoty, natomiast pozwana nie przedłożyła w tym zakresie żadnych dowodów.

Reasumując, Sąd uznał, że przedłożone przez stronę powodową dokumenty nie budzą wątpliwości i dowodzą istnienia przedmiotowego zadłużenia. Wysokość dochodzonych odsetek umownych oraz odsetek karnych, a także wysokość pozostałego do spłaty kapitału, opłaty za udzielenie pożyczki i opłaty prowizyjnej została należycie przez powoda udokumentowana, a strona przeciwna poza głośnymi twierdzeniami nie przedstawiła dowodów kwestionujących wyliczenia strony powodowej i podważających prawdziwość i wiarygodność załączonych do akt dokumentów.

W konsekwencji Sąd na podstawie przepisów art. 720 § 1 k.c., umowy pożyczki z dnia 19 marca 2019 roku oraz art. 481 k.c. zasądził od pozwanej na rzecz powoda kwotę 5 689,90 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od kwoty 4 800 złotych od dnia 19 kwietnia 2019 roku do dnia zapłaty.

Mając na uwadze wynik procesu, w oparciu o przepis § 2 pkt 3) rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2015 r., poz. 1804 ze zm.) oraz art. 98 k.p.c., zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony, Sąd zasądził od pozwanej na rzecz powoda kwotę 2 217 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie za czas po upływie tygodnia od dnia doręczenia wyroku pozwanej do dnia zapłaty tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 400 złotych tytułem zwrotu opłaty sądowej od pozwu, kwotę 1 800,00 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego oraz kwotę 17,00 zł tytułem zwrotu opłaty skarbowej od udzielonego pełnomocnictwa.